

A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS AUSZTRÁLIA KÖZÖTT A KETTÓS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN, CANBERRÁBAN, AZ 1990. ÉVI NOVEMBER HÓ 29. NAPJÁN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és Ausztrália között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén, Canberrában, az 1990. évi november hó 29. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és Ausztrália által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erőzítő és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és az Ausztrália által a letéteményeshez 2018. szeptember 26-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg Ausztrália részéről 2018. szeptember 26. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és Ausztrália hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, Ausztrália esetében pedig 2018. szeptember 26. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, Ausztrália esetében pedig 2019. január 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében hatályossá válnak:

- i. i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS AUSZTRÁLIA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és Ausztrália,

[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás megszüntetésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYZEMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYZEMÉNY RENDELTTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetetten részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, a következők:

a) Ausztráliában - az Ausztrál Államszövetség szövetségi törvénye alapján kivetett jövedelemadó és a tengerparti vizekben levő fúrásokból származó kőolajkincs jövedelmének adója;

b) Magyarországon - a Magyar Köztársaság törvénye alapján kivetett személyi jövedelemadó és a nyereségadók.

2. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után az Ausztrál Államszövetség szövetségi törvénye alapján, vagy a Magyar Köztársaság jogszabályai alapján a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást az Egyezmény alá tartozó adókra vonatkozó jogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról, az ilyen változást követő ésszerű időn belül.

3. Az Egyezményben az „ausztráliai adó” és „magyar adó” kifejezések nem foglalják magukban a Szerződő Államoknak az Egyezmény alá tartozó adókra vonatkozó jogszabályai alapján kivetett kötbért vagy kamatot.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az „Ausztrália” kifejezés, földrajzi értelemben nem tartalmazza a külbirtokokat az alábbiak kivételével:

i) a Norfolk-sziget területe;

ii) a Karácsony-sziget területe;

iii) a Kókusz- (Keeling) szigetek területe;

iv) az Ashmore- és Cartier-szigetek területe;

v) a Heard-sziget és McDonald-szigetek területe; és

vi) a Korall-tengeri szigetek területe,

és magában foglalja az Ausztrália területi határai mentén fekvő bármely olyan területet (beleértve az ebben a pontban felsorolt területeket), amelyen jelenleg a nemzetközi joggal összhangban Ausztráliának a kontinentális talapzathoz tartozó tengerfenék és altalaj természeti kincseinek kiaknázásával kapcsolatos törvénye van érvényben;

b) a „Magyarország” kifejezés, földrajzi értelemben, a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) „az egyik Szerződő Állam”, „a Szerződő Államok egyike” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Ausztráliát vagy a Magyar Köztársaságot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesület;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából társaságnak vagy jogi személynek tekintenek;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása”, „a Szerződő Államok egyikének vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés egy Ausztráliában illetőséggel bíró személy, illetőleg egy, a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

g) az „adó” kifejezés az ausztráliai adót vagy a magyar adót jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

h) az „ausztráliai adó” kifejezés Ausztrália által kivetett olyan adót jelent, amelyre az Egyezmény a 2. Cikk értelmében alkalmazást nyer;

i) a „magyar adó” kifejezés a Magyar Köztársaság által kivetett olyan adót jelent, amelyre az Egyezmény a 2. Cikk értelmében alkalmazást nyer;

j) az „illetékes hatóság” kifejezés Ausztrália esetében az adóügyi főbiztost vagy meghatalmazott képviselőjét, és a Magyar Köztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét jelenti.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó, mindenkor érvényben lévő jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény értelmében valamely személy akkor bír illetőséggel az egyik Szerződő Államban, ha:

a) Ausztrália esetében ez a személy az ausztráliai adó szempontjából Ausztráliában illetőséggel bíró személy; és

b) a Magyar Köztársaság esetében ez a személy ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles.

2. Valamely személy az Egyezmény szempontjából nem tekintendő az egyik Szerződő Államban illetőséggel bírónak, ha ez a személy ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem alapján adóköteles.

3. Amennyiben e Cikk előző rendelkezései szerint egy természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következő szabályok szerint határozandó meg:

a) ez a személy csak abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik,

b) ha a személy mindkét Szerződő Államban vagy egyikben sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja).

4. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint egy személy más mint egy természetes személy, mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy csak abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti székhelyet, illetőleg termelési helyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét;
 - b) a fiókot;
 - c) az irodát;
 - d) a gyártelepet;
 - e) a műhelyt;
 - f) a bányát, az olaj- vagy földgázkutát, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet;
 - g) a farmot vagy az erdőt;
 - h) az olyan építési területet, szerelési vagy berendezési munkálatokat, amelyek 12 hónapnál hosszabb ideig tartanak.
3. A vállalkozás nem tekinthető telephellyel bírónak csupán a következők alapján:
- a) olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak; vagy
 - b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak; vagy
 - c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza; vagy
 - d) olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek; vagy
 - e) olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak; vagy
 - f) olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamelyik kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti hely ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

4. A vállalkozás úgy tekintendő, hogy telephellyel bír az egyik Szerződő Államban és üzleti tevékenységet folytat ezen telephely révén, ha:

- a) ebben az Államban 12 hónapnál hosszabb ideig felügyeleti tevékenységet folytat ebben az Államban építési területtel, szerelési vagy berendezési munkálatokkal kapcsolatban; vagy
- b) ebben az Államban 12 hónapnál hosszabb ideig a vállalkozás jelentős berendezést használ, vagy jelentős berendezést használnak a vállalkozás nevében, vagy a vállalkozással kötött szerződés alapján természeti kincsek feltárásánál vagy kiaknázásánál, vagy természeti kincsek feltárásával vagy kiaknázásával kapcsolatban, vagy az ilyen feltárással vagy kiaknázással összefüggő tevékenységgel kapcsolatban.

5. Az a személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást -, aki az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, e vállalkozás telephelyének tekintendő az először említett Államban, ha ebben az Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, a célból, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha a személy tevékenysége javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére való vásárlására korlátozódik.

6. A Szerződő Államok egyikének vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, és ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében mint alkusz vagy képviselő járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

8. Az e Cikk előző bekezdéseiben foglalt elvek alkalmazandók annak megállapításánál, hogy az Egyezmény szempontjából, van-e telephely a két Szerződő Állam területén kívül, és egy olyan vállalkozásnak, amely nem a Szerződő Államok egyikének a vállalkozása, van-e telephelye az egyik Szerződő Államban.

6. Cikk

Ingtalan vagyontól származó jövedelem

1. Az ingatlan vagyontól származó jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az ingatlan vagyon van.

2. Ebben a Cikkben az „ingatlan vagyon” kifejezésnek, a Szerződő Államok egyikére vonatkozóan, olyan jelentése van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályai meghatároznak; és magában foglalja:

a) a földbérletet és a földben és a földön levő bármely más érdekeltséget, beleértve az ásvány-, olaj- vagy gázlelőhelyek vagy más természeti kincsek feltárásának jogát, és az ilyen lelőhelyek vagy kincsek kiaknázásának jogát; és

b) az ásvány-, olaj- vagy gázlelőhelyeknek, kőfejtőknek vagy a természeti kincsek más kifejtési vagy kiaknázási helyeinek műveléséért vagy feltárásának vagy művelésének jogáért járó térítést, vagy ezek művelésével kapcsolatban járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogot.

Hajók és légi járművek nem tekinthetők ingatlan vagyonnak.

3. A 2. bekezdésben említett érdekeltség vagy jog úgy tekintendő, hogy ott van, ahol az esettől függően, a föld, az ásvány-, olaj- vagy gázlelőhelyek, kőbányák vagy a természeti kincsek találhatóak, vagy ahol a feltárás folyik.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely révén fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely révén fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, vagy más vállalkozásokkal lebonyolított forgalmában teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a vállalkozásnak azok a költségei, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel (beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket), és amelyek levonásra kerülnek, ha a telephely önálló jogalany lenne, amely ezeket a költségeket kifizette, tekintet nélkül arra, hogy abban a Szerződő Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol.

4. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztán vásárlása miatt.

5. Ez a Cikk nem érinti az egyik Szerződő Állam valamely személy adókötelezettségének megállapítására vonatkozó törvényének alkalmazását olyan esetekben, amikor az ezen Állam illetékes hatósága részére rendelkezésre álló információ elégtelen a telephelynek betudható nyereség megállapításához, feltéve, hogy ezt a törvényt, amennyire az illetékes hatóság részére rendelkezésre álló információ ezt lehetővé teszi, e Cikk elveivel összhangban alkalmazzák.

6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, azon Cikk rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

7. Az előző bekezdések céljaira, a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

8. E Cikk nem érinti az egyik Szerződő Állam olyan törvényének alkalmazását, amely a nem belföldiekkel kötött biztosításból származó nyereségekre kivetett adóra vonatkozik, feltéve, hogy amennyiben az egyik Szerződő Államban az Egyezmény aláírásakor érvényben levő, idevonatkozó törvény módosításra kerül (nemcsak olyan jelentéktelen vonatkozásban, ami nem érinti annak általános jellegét), a Szerződő Államok tanácskozni fognak egymással abból a célból, hogy megállapodásra jussanak e bekezdés megfelelő módosítására nézve.

9. Amennyiben:

a) az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy kedvezményezettként jogosult, akár közvetlenül, akár egy vagy több közbeiktatott célvagyonon keresztül, a másik Szerződő Államban egy olyan célvagyon meghatalmazottja által folytatott vállalkozás üzleti nyereségében való részesedésre, amely vagyon más, mint az a célvagyon, amelyet adózási szempontból kezelnek; és

b) ezzel a vállalkozással kapcsolatban a meghatalmazottnak, az 5. Cikkben foglalt elvekkel összhangban, telephelye lenne a másik Szerződő Államban,

a meghatalmazott által folytatott vállalkozás olyan üzleti vállalkozásnak tekintendő, amit ez az illetőséggel bíró személy folytat a másik Államban egy ott levő telephely révén, és az üzleti nyereségben való részesedés ennek a telephelynek tudandó be.

8. Cikk

Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek

1. Az a nyereség, amelyet a Szerződő Államok egyikében illetőséggel bíró személy hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállító járműveknek az üzemeltetéséből élvez, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, ez a nyereség a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a nyereség hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállító járműveknek kizárólag ebben a másik Államban levő helyekre korlátozott üzemeltetéséből származik.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek üzemeltetéséből származó, olyan nyereségekre is alkalmazandók, amelyeket a Szerződő Államok egyikében illetőséggel bíró személy valamely poolban, közös szállítást végző szervezetben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől élvez.

4. E Cikk céljaira, az a nyereség, amely utasoknak, lábas jóságoknak, postai szállítmányoknak, javaknak vagy áruknak hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek útján való szállításából származik az egyik Szerződő Államban való berakás mellett ugyanennek az Államnak egy másik helyén való kirakása céljából, olyan nyereséggé kezelendő, amely hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállító járműveknek kizárólag ebben az Államban levő helyekre korlátozott üzemeltetéséből származik.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) a Szerződő Államok egyikének vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesedik; vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve a Szerződő Államok egyike vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesednek; vagy

c) egy személy, aki az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása megbízásából tevékenykedik, a vállalkozás részére az először említett Államban a vállalkozáshoz tartozó javakat vagy árut állít elő vagy dolgoz fel, és ilyen esetben a két vállalkozás között, vagy a vállalkozás és a személy között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételek állnak fenn, amelyek eltérnek azoktól, amelyek két önálló vállalkozás között, vagy egy önálló vállalkozás és egy személy között, akik egymástól teljesen függetlenek, fennállhatnak, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike vagy a személy e feltételek nélkül elérhetett volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak vagy személynek a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

2. E Cikk nem érinti az egyik Szerződő Állam valamely személy adókötelezettségének megállapítására vonatkozó törvényének alkalmazását, beleértve azokat a megállapításokat, amikor az adott Állam illetékes hatósága részére rendelkezésre álló információ elégtelen a vállalkozásnak vagy a személynek betudható jövedelem megállapításához, feltéve, hogy ezt a törvényt, ha célszerűnek látszik, e Cikk elveivel összhangban alkalmazzák.

3. Amennyiben azt a nyereséget, amely után a Szerződő Államok egyikének vállalkozását ebben az Államban megadóztatták, az 1. és 2. bekezdések értelmében szintén hozzászámítják a másik Szerződő Állam vállalkozásának vagy a személynek a nyereségéhez és megadóztatják ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet a másik Államnak ez a vállalkozása vagy ez a személy elért volna, ha a vállalkozások között, vagy a vállalkozás és a személy között fennálló feltételek olyanok, amelyek fennállhattak volna önálló vállalkozások között vagy egy önálló vállalkozás és a személy között, akik egymástól teljesen függetlenek, úgy az először említett Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre az először említett Államban kivetett adót. E kiigazítás

megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit és ebből a célból a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban adózási szempontból illetőséggel bíró társaság fizet, és amelyre a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy kedvezményezettként jogosult, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság adózási szempontból illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb, olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró és az osztalékra kedvezményezettként jogosult személy a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Szerződő Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztaléknak ebben a másik Államban illetőséggel bíró személy a kedvezményezettje, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyre a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy kedvezményezettként jogosult, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. A „kamat” kifejezés ebben a Cikkben mindenfajta követelésből származó kamatot jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségében való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból vagy kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet és minden egyéb olyan jövedelmet jelent, amely annak a Szerződő Államnak az adójogszabályai szerint, amelyben a jövedelem keletkezik, a pénzkölcsönből származó jövedelemhez hasonló.

4. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró és a kamatra kedvezményezettként jogosult személy a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága vagy egy, az adózás szempontjából ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy sem, az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Állam területén kívül telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a követelés, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a

telephely vagy állandó bázis fizeti, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

6. Ha a kamatot fizető és a kamatra kedvezményezettként jogosult személy vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamatra jogosult személy ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a fizetett kamat többletösszege mindegyik Szerződő Állam adójogszabályai szerint, de az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

7. Az a kamat, amelyet az egyik Szerződő Állam Kormánya vagy az egyik Szerződő Államban központi banki funkciókat ellátó bank élvez a hivatalos tartalékokból történt befektetésekből, mentes az adó alól a másik Szerződő Államban.

12. Cikk

Licencdíj

1. A Szerződő Államok egyikéből eredő olyan licencdíj, amelyre egy, a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy kedvezményezettként jogosult, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen licencdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, ahonnan ered, ennek az Államnak a jogszabályai szerint, de az így megállapított adó nem haladhatja meg a licencdíj bruttó összegének 10 százalékát.

3. A „licencdíj” kifejezés ebben a Cikkben olyan, időszakonként ismétlődő vagy nem ismétlődő és bármilyen módon meghatározott vagy számított fizetéseket vagy hiteleket jelent, amelyeket az alábbiak ellenértékéért folyósítanak:

a) szerzői jogok, szabadalmak, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások, védjegyek, vagy más hasonló tulajdon vagy jog használata vagy használati joga; vagy

b) ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használata vagy használati joga; vagy

c) tudományos, műszaki, ipari vagy kereskedelmi ismeretek vagy információk szolgáltatása; vagy

d) kiegészítő és járulékos segítségnyújtás a célból, hogy az a), b) és c) pontokban említett tételek felhasználását vagy élvezetét, használatának vagy használati jogának átadását lehetővé tegyék; vagy

e) az alábbiak használata vagy használati joga:

i) mozgóképfilmek; vagy

ii) televíziós közvetítésre szolgáló filmek vagy videoszalagok; vagy

iii) rádióközvetítésre szolgáló hangszalagok; vagy

f) az ebben a bekezdésben felsorolt vagyoni érték vagy jogok használatától vagy átadásától való teljes vagy részleges tartózkodás.

4. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró, és a licencdíjra kedvezményezettként jogosult személy a másik Szerződő Államban, ahol a licencdíj keletkezik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a vagyoni érték vagy jog, amely után a licencdíjat fizetik vagy jóváírják, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. A licencdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha azt maga az Állam, vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy az adózási szempontból ebben az Államban illetőséggel bíró személy fizeti. Ha azonban a licencdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban, vagy sem, a Szerződő Államok egyikében vagy a két Szerződő Állam területén kívül telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a licencdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a licencdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy a licencdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

6. Ha a licencdíjat fizető és a licencdíjra kedvezményezettként jogosult személy, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a fizetett vagy jóváírt licencdíj összege ahhoz mérten, amiért fizették vagy jóváírták azt, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíjra jogosult személy ilyen kapcsolatok nélkül valószínűleg megállapodott volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a fizetett vagy jóváírt licencdíj többletösszege mindegyik Szerződő Állam adójogszabályai szerint, de az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Vagyoni érték elidegenítése

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagy a 6. Cikk szerinti elidegenítéséből származó jövedelme vagy nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan vagyoni érték elidegenítéséből származó jövedelem vagy nyereség, amely más mint a 6. Cikkben meghatározott ingatlan vagy, és amely az egyik Szerződő Állam másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az először említett Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából ebben a másik Államban rendelkezik, beleértve azt a jövedelmet vagy nyereséget, amely egy ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy egy ilyen állandó bázis elidegenítéséből származik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló vagy, amely más mint a 6. Cikkben meghatározott ingatlan vagy, elidegenítéséből származó jövedelem vagy nyereség, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az ilyen hajókat, légi járműveket vagy közúti szállító járműveket üzemeltető vállalkozás illetőséggel bír.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által egy olyan társaságban fennálló részvény- vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó jövedelem vagy nyereség, amelynek vagyona egészben vagy főként a másik Szerződő Államban levő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlan vagyonból áll, ebben a másik Államban adóztatható.

5. Az Egyezményben foglaltak nem érintik az egyik Szerződő Állam azon jogszabályainak alkalmazását, amelyek az 1., 2., 3. és 4. bekezdések alá nem tartozó vagyon elidegenítéséből származó tőkejellegű nyereség adóztatására vonatkoznak.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró természetes személy szabad foglalkozásból vagy más hasonló jellegű önálló tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a természetes személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Amennyiben a természetes személy ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak a segítségével kifejtett tevékenységnek tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, fogorvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró természetes személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró természetes személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha:

a) a kedvezményezett nem tartózkodik ebben a másik Államban annak pénzügyi évében összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban;

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel ebben a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak ebben a másik Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a Szerződő Államok egyikében illetőséggel bíró személy által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés ebben az Államban adóztható.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetések, amelyet a Szerződő Államok egyikében illetőséggel bíró személy olyan minőségben élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adóztható.

17. Cikk

Előadóművészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet előadóművészek (mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művészek és zeneművészek és sportolók) élveznek ilyen minőségükben személyes tevékenységükből, abban a Szerződő Államban adóztható, amelyikben ezt a tevékenységet kifejtették.

2. Amennyiben egy előadóművész által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek, hanem más személynek kell betudni, ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az előadóművész tevékenységét kifejtette.

3. E Cikk 1. és 2. bekezdéseinek rendelkezései nem alkalmazandók az olyan jövedelemre, amely az egyik Szerződő Államban egy nem nyereségszerzés céljából működő szervezet által, vagy előadóművészek, vagy sportolók által kifejtett tevékenységből származik, ha az ebben a Szerződő Államban tett látogatást elsősorban közpénzekből támogatják és a tevékenységet nem nyereségszerzés céljából gyakorolják.

18. Cikk

Nyugdíjak és évjáradékok

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett nyugdíjak (beleértve a kormányzati nyugdíjakat) és évjáradékok csak ebben az Államban adózthatók.

2. Az „évjáradék” kifejezés olyan meghatározott összeget jelent, amelyet rendszeresen, meghatározott időközönként, egy életen keresztül, vagy megállapított, illetőleg megállapítható időszakonként fizetnek azon kötelezettség alapján, amely megfelelő és teljes pénz vagy pénzürtékű szolgáltatás ellenszolgáltatásaként jár.

19. Cikk

Közszolgálat

1. A nem nyugdíj vagy évjáradék jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy a felsoroltak közül egynek vagy többnek teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztható. Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették és a kedvezményezett ebben a másik Államban illetőséggel bíró személy, aki:

a) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

b) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a Szerződő Államok egyike vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett kereskedelmi vagy üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért járó térítésre. Ebben az esetben a 15. Cikk vagy a 16. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

20. Cikk

Egyetemi tanárok és tanárok

1. Ha egy egyetemi tanár vagy tanár, aki az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír, a másik Szerződő Államba látogat két évet meg nem haladó időszakra azzal a céllal, hogy tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat vagy kutatást folytasson egyetemen, főiskolán, iskolában vagy más oktatási intézményben ebben a másik Államban, az a térítés, amelyet ez a személy a tanításért, felsőfokú tanulmányért vagy kutatásért kap, olyan mértékben adómentes ebben a másik Államban, amilyen mértékben ez a térítés az először említett Államban adóköteles, vagy e Cikk alkalmazása folytán ott lesz adóköteles.

2. Ez a Cikk nem alkalmazandó az olyan térítésre, amelyet egy egyetemi tanár vagy tanár kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban bizonyos személy vagy személyek magánérdekéből végzi.

21. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

Ha egy tanuló vagy ipari, kereskedelmi tanuló, aki az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, vagy ebben az Államban illetőséggel bíró személy volt közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt, és aki ebben a másik Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából, ideiglenesen tartózkodik, ezen az Állam területén kívüli forrásokból kap összegeket ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, ezek az összegek adómentesek ebben a másik Államban.

22. Cikk

Kifejezetten nem említett jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely révén üzleti tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyoni érték, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt és a másik Szerződő Államban keletkező jövedelme ebben a másik Államban adóztatható.

23. Cikk

A jövedelem forrása

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által élvezett olyan jövedelem vagy nyereség, amely a 6-8., 10-17., 19. és 22. Cikk egyike vagy közülük többnek az alapján a másik Szerződő Államban adóztatható, a 24.

Cikk és az adott Állam jövedelemadóira vonatkozó jogszabályai szempontjából ebben a másik Államban levő forrásokból származó jövedelemnek tekintendő.

24. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

1. A Magyar Köztársaság esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet vagy nyereséget élvez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Ausztráliában adóztatható, a Magyar Köztársaság a b) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet vagy nyereséget mentesíti az adóztatás alól;

b) Amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései értelmében Ausztráliában adóztatható, a Magyar Köztársaság le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel az Ausztráliában fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely az Ausztráliából élvezett erre a jövedelemre esik.

2. Ausztrália esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Ausztrália mindenkor érvényben levő azon jogszabályainak rendelkezéseit fenntartva, amelyek valamely, Ausztrálián kívüli országban fizetett adónak az ausztráliai adóba való beszámítására vonatkoznak (ami nem érinti azok általános elvét), a Magyar Köztársaság jogszabályai szerint és az Egyezménnyel összhangban, egy Ausztráliában illetőséggel bíró személy által Magyarországon levő forrásokból élvezett jövedelem után akár közvetlenül, akár levonás útján fizetett magyar adó beszámítható az ezzel a jövedelemmel kapcsolatban fizetendő ausztráliai adóba.

b) Ha a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró társaság, amely az ausztráliai adó szempontjából nem bír illetőséggel Ausztráliában, osztalékot fizet egy Ausztráliában illetőséggel bíró társaságnak, amely az először említett társaság szavazatainak legalább 10 százalékát közvetlenül vagy közvetve ellenőrzése alatt tartja, az a) pontban említett beszámításnak magában kell foglalnia az először említett társaság által nyereségének azon része után fizetett adót, amelyből az osztalékot fizetik.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy véleménye szerint a Szerződő Államok egyikének vagy mindkét Szerződő Államnak az intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezménynek, ez a személy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül előterjeszheti ügyét annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezménynek meg nem felelő adóztatáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy megfelelő megoldást találjon, törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek nem megfelelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megoldást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai együttesen törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésénél felmerülő nehézségeket vagy kétségeket eloszlassák. Olyan esetekben, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik, az illetékes hatóságok tanácskozhatnak olyan módok felkutatásáról, amelyekkel a kettős adóztatás elkerülhető az Egyezmény módosítása útján.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással az Egyezmény rendelkezéseinek érvényesítése céljából.

Az MLI 16. cikk 3. bekezdésének következő mondata alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel.

Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény nem rendelkezik.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezettek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján két éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott üggyel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az üggyel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően..

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróság elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróági döntés végleges.

b) választottbíróági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbíróági döntés. Ilyen esetben a választottbíróági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbíróági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbíróági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbíróági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen

esetben a választottbírói eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbírói döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

- a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és
- b) értesítést küld a kérelemből a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

- a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy
- b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

- a) megkapta a kért információkat; vagy
- b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbírói eljárás elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

- a) nem lehet választottbírói eljárás elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;
- b) ha bármikor - a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbírói eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbírói eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbitől számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbírói eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információnak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan::

a) Miután egy ügyet a választottbíró elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbíró elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezéseknek megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

5. A választottbírói eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tárják fel a választottbírói eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbírói eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadója a választottbírói eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszhető választottbíró elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszhető választottbíró elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbíró elé terjeszhető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.

3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Ausztrália a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás köré tekintettel.

1. Ausztrália fenntartja magának a jogot, hogy minden olyan esetet kizárjon a VI. rész hatálya alól, amely vonatkozásában Ausztrália általános adóelkerülés elleni szabályai kerülnek alkalmazásra, amelyek az 1936. évi jövedelemadó-megállapítási törvény IVA. részében és az 1986-os béren kívüli juttatások adómegállapításáról szóló törvény 67. szakaszában található. Ausztrália fenntartja a jogot arra is, hogy Ausztrália általános adóelkerülés elleni szabályaira vonatkozó kizárás hatályát minden olyan rendelkezésre kiterjessze, amely ezeket a szabályokat felváltja, módosítja vagy frissíti. Ausztrália értesíti a Letéteményest minden olyan rendelkezésről, amely lényeges változtatásokat tartalmaz.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény vagy a Szerződő Államoknak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírt adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam illetékes hatóságának a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével vagy az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak, és csak ilyen célokra használhatják fel azokat. A tájékoztatást nyújtó Szerződő Állam kívánságára a kapott tájékoztatást titokban kell tartani.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Állam illetékes hatóságát köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérnek; vagy

b) olyan részletes felvilágosítás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be; vagy

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek.

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön nemzetközi megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt tesz rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelemelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 4. bekezdése alkalmazandó az MLI 7. cikk 1. bekezdésére:

Amennyiben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény által biztosított valamely kedvezményt egy személynek megtagadják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény (jelen Egyezmény általi esetleges módosítás eredményeként) olyan rendelkezései, amelyek teljesen vagy részben kizárják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény alapján egyébként járó kedvezményeket, amennyiben az adott kedvezményben való részesülés volt a fő vagy az egyik fő célja valamely megállapodásnak vagy ügyletnek, illetőleg az ezen megállapodással vagy ügylettel kapcsolatos bármely személynek, a szerződő joghatóság illetékes hatósága, amely egyébként e kedvezményt megadta volna, mindazonáltal akként köteles e személyt kezelni, mintha jogosult lenne e kedvezményre vagy másik kedvezményre valamely konkrét jövedelem- vagy vagyonelem vonatkozásában, amennyiben az ilyen illetékes hatóság - az adott személy kérelmére és az eset összes releváns tényének és körülményének figyelembevételére alapján - azt állapítja meg, hogy e személynek megadták volna ezeket a kedvezményeket az ügylet vagy megállapodás hiányában. A szerződő joghatóság illetékes hatósága, amelyhez a másik szerződő joghatóságban belföldi illetőséggel bíró személy kérelemmel fordul, egyeztet e másik szerződő joghatóság illetékes hatóságával, mielőtt a kérelmet elutasítja.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. Az Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Szerződő Államok diplomáciai úton kicserélik azokat a jegyzékeket, amelyekben értesítik egymást, hogy az Egyezménynek Ausztráliában, illetőleg a Magyar Köztársaságban való hatálybalépéséhez szükséges intézkedések közül az utolsót is megtették, és ennek folytán az Egyezmény érvényes lesz:

a) Ausztráliában:

i) a nem belföldi személy által élvezett jövedelem után a forrásnál levont adó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év július 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

ii) az egyéb ausztráliai adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év július 1-jén vagy azt követően kezdődő pénzügyi évben keletkezett nyereségre vagy jövedelemre;

b) a Magyar Köztársaságban:

i) a nem belföldi személy által élvezett jövedelem után a forrásnál levont adó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

ii) az egyéb magyar adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő pénzügyi évben keletkezett nyereségre vagy jövedelemre.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény meghatározatlan ideig marad hatályban, de bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton, írásban értesítést adhat a felmondásról a másik Szerződő Államnak az Egyezmény hatálybalépésének napjától számított 5 év eltelte után kezdődő bármely naptári év június 30. napján vagy az előtt, és ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) Ausztráliában:

i) a nem belföldi személy által élvezett jövedelem után a forrásnál levont adó tekintetében a felmondási értesítés adásának évét követő naptári év július 1-jén vagy az után keletkezett jövedelemre;

ii) az egyéb ausztráliai adók tekintetében a felmondási értesítés adásának évét követő naptári év július 1-jén vagy azt követően kezdődő pénzügyi évben keletkezett nyereségre vagy jövedelemre;

b) a Magyar Köztársaságban:

i) a nem belföldi személy által élvezett jövedelem után a forrásnál levont adó tekintetében a felmondási értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy az után keletkezett jövedelemre;

ii) az egyéb magyar adók tekintetében a felmondási értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő pénzügyi évben keletkezett nyereségre vagy jövedelemre.

ENNEK HITELEŰL a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Canberrában, 1990. november 29. napján, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.”